

998

UCHWAŁA Nr 707 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 3 września 1955 r.

uzupełniająca uchwałę z dnia 30 października 1954 r. w sprawie gospodarki butlami do gazów technicznych.

Uzupełniając uchwałę nr 740 Prezydium Rządu z dnia 30 października 1954 r. w sprawie gospodarki butlami do gazów technicznych — Prezydium Rządu uchwała, co następuje:

§ 1. W § 4 uchwały nr 740 Prezydium Rządu z dnia 30 października 1954 r. w sprawie gospodarki butlami do gazów technicznych (Monitor Polski Nr 109, poz. 1499) wprowadza się pkt 3 w następującym brzmieniu:

„3) przedsiębiorstwa obrotu produktami naftowymi, pod-

ległe Centralnemu Zarządowi Obrotu Produktami Naftowymi „CPN” — w odniesieniu do butli stalowych do gazu płynnego propanu”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Nowak

999

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DO SPRAW BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO ORAZ MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 8 września 1955 r.

w sprawie ustalania i wypłaty zaopatrzeń emerytalnych funkcjonariuszom organów bezpieczeństwa publicznego i członkom ich rodzin.

Na podstawie art. 5 ust. 3 oraz art. 6 ust. 5 dekretu z dnia 27 lipca 1955 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów organów bezpieczeństwa publicznego oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 31, poz. 184) zarządza się, co następuje:

R o z d z i a ł 1.

Wszczęcie postępowania.

§ 1. 1. Zaopatrzenie emerytalne funkcjonariuszów zajmujących stanowiska generałów, oficerów i podoficerów w organach bezpieczeństwa publicznego, zwanych w dalszym ciągu „funkcjonariuszami”, oraz ich rodzin przyznaje i wymierza Komitet do Spraw Bezpieczeństwa Publicznego (Departament Finansowy).

2. Świadczenia pieniężne z tytułu zaopatrzenia emerytalnego wypłacają wydziały rent i pomocy społecznej prezydentów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) na podstawie decyzji Komitetu do Spraw Bezpieczeństwa Publicznego (Departamentu Finansowego).

§ 2. 1. Postępowanie w sprawach świadczeń przewidzianych w dekrecie z dnia 27 lipca 1955 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów organów bezpieczeństwa publicznego oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 31, poz. 184), zwanym w dalszym ciągu „dekretem”, wszczyna się na podstawie wniosku zgłoszonego przez właściwy organ kadrowy służby bezpieczeństwa publicznego albo na wniosek zainteresowanego lub jego pełnomocnika.

2. Osoby uprawnione do zaopatrzenia emerytalnego i ich pełnomocnicy składają wnioski w sprawach zaopatrzenia emerytalnego:

1) funkcjonariusze podlegający zwolnieniu ze służby oraz członkowie rodzin funkcjonariuszów zmarłych w okresie

służby — do właściwego organu kadrowego jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz ostatnio pełnił bądź pełnił służbę,

2) renciści lub inwalidzi oraz członkowie ich rodzin — do Komitetu do Spraw Bezpieczeństwa Publicznego (Departamentu Finansowego) bezpośrednio lub za pośrednictwem wojewódzkiego urzędu do spraw bezpieczeństwa publicznego, właściwego według miejsca zamieszkania zainteresowanej osoby.

3. Pełnomocnikami osoby uprawnionej do zaopatrzenia emerytalnego mogą być: małżonek, rodzice, pełnoletnie dzieci i rodzeństwo albo osoby upoważnione przez zainteresowanego.

§ 3. 1. W razie śmierci osoby uprawnionej do świadczenia uprawnienia jej wynikające ze zgłoszonego wniosku przechodzą na pozostałego przy życiu małżonka oraz na dzieci, a w razie ich braku — kolejno na wnuków, rodziców, dziadków i rodzeństwo.

2. Przejście uprawnień następuje pod warunkiem, że zmarły pozostawał na utrzymaniu tych osób bądź też że osoby te były na utrzymaniu zmarłego. Osoby, na które przechodzą uprawnienia wymienione w ust. 1, mają prawo do dalszego prowadzenia nie ukończonego jeszcze postępowania w celu ustalenia świadczeń.

§ 4. 1. Organ kadrowy, właściwy ze względu na ostatnie miejsce służby funkcjonariusza, przed zwolnieniem ze służby obowiązany jest zbadać, czy i jakie zaopatrzenie emerytalne — renta za wysługę lat lub renta inwalidzka — przysługuje zwolnionemu funkcjonariuszowi, i zebrać dokumenty niezbędne do przyznania tego zaopatrzenia. W razie braku w aktach osobowych funkcjonariusza potrzebnych dokumentów organ kadrowy powinien zażądać od funkcjonariusza dostarczenia brakujących dokumentów i w razie potrzeby pomóc mu w ich zebraniu.

2. Funkcjonariusza, który orzeczeniem komisji lekarskiej został uznany za zupełnie niezdolnego do służby w organach bezpieczeństwa publicznego, organ kadrowy kieruje przed